

மனுஷ்ய புத்திரன் கவிதைகளில் பெண்ணியம்

கோ. ராஜேஸ்வரி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, மதுரை சிவகாசி நாடார் பயோனியர் மகளிர் மீனாட்சி கல்லூரி, புவந்தி-630611, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Feminism in Poems of Manushya Puthiran

G. Rajeswari a, *

^a Department of Tamil, Madurai Sivakasi Nadar Pioneer Meenakshi Womens College, Puvandi-630611, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
rajeswarig1981@gmail.com

Received: 02-08-2022
Revised: 23-09-2022
Accepted: 02-10-2022
Published: 10-12-2022

ABSTRACT

The skill of a writer is revealed in the language and style he uses. The way he expresses his thoughts is the basis for his works. The language used by the creator is the only proof for his skills, when poetry and prose flourish through the medium of language. Puthukavithai is a collection of poems which totally differs from old style and it broke the tradition of grammar and got published after facing many struggles. In the early days, the traditional poets criticized the new poetry but the new poets appreciated Puthukavithai. Many poets have created various poems in the world of new poetry. Prominent among them is the poet Manushya Puthiran. Feminist thoughts are featured in his poems. Changes in women's lives, women with inferiority complex, women who have progressed without worrying about their image, and the condition of working women have been covered in this article.

Keywords: Manushya Puthiran, Feminism, Poems, Language

முன்னுரை

இம் மண்ணில் உயிர்களை இறைவன் படைக்கத் தொடங்கியவுடன் ஒன்றிற்கு மற்றொன்றைத் துணையாகப் படைத்தான். மனிதம் என்பது ஆண், பெண் என்ற இரு வேறு சக்திகளின் கருவூலம். எனினும் ஆரம்ப காலத்தில் மனிதன் பொருள் தேடும் பொறுப்பை ஆணிடமும், இல்லத்தை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பைப் பெண்ணிடமும் வழங்கினான். இதற்கேற்றார் போல் பெண்களும் அன்பு, இரக்கம், பணிவு, இன்சொல் ஆகிய பண்புகளைக் கொண்டு நிர்வாகத் திறமையுடன் இந்தச் சமூகத்தில் வலம் வந்தனர். குடும்ப நிர்வாகத்திலே முடங்கிக்கிடந்த பெண் புதுமை என்னும் ஆலமரம் வேர்விட ஆரம்பித்த பின்னர் கல்வி, அரசியல், மருத்துவம், காவல்துறை, வேளாண்மை, விளையாட்டு போன்ற துறைகளிலும், பேச்சுக்கலை, எழுத்துக்கலை, நடிப்புக்கலை போன்ற கலைகளிலும் பல விழுதுகளைப் பரப்பி அகன்ற ஆலமரமாக பல்வேறு துறைகளில் தன் பங்களிப்பைச் செலுத்துகிறாள். மனுஷ்ய புத்திரன் கவிதைகளில் திருமணத்திற்குப் பின்னர் பெண்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றத்தைப் பற்றியும், பெண்கள் குடும்பத்தின் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்திக் கொள்ள உழைப்பதையும், பெண்கள் தனக்கென ஒரு அங்கீகாரத்தைப் பெற்று முன்னேற்றம் அடைந்ததை எடுத்துரைப்பதாக இவ் ஆய்வு அமைந்துள்ளது.

ஆய்வு முறை

இக்காலப் பெண்களில் பலர் தன்னம்பிக்கை மிக்கவர்களாகவும், சிலர் தாழ்வுமனப்பான்மை கொண்டவர்களாகவும் திகழ்கின்றனர். இல்லத்தை கவனித்துக் கொண்டு அலுவலகப் பணியையும் மேற்கொள்கின்றனர். கவிஞர் மனுஷ்ய புத்திரன் கவிதைகளில் பெண்களின் நிலையை ஆய்வு செய்து வெளிக்கொணரும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. கவிஞரின் தேர்ந்தெடுத்த கவிதை நூல்கள் முழுவதுமாக வாசிக்கப்பட்டு, பெண்ணியம் தொடர்பான சிந்தனைகள் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையின் தகவல்கள் அனைத்தும் சமூகத்தில் பெண்களின் நிலையை வெளிக்கொணர்வதாக அமைந்துள்ளன.

திருமணத்திற்குப் பின்னர் பெண்களின் நிலை

பெண்களுக்கு திருமணமானவுடன் அவர்களது வாழ்க்கைப் பயணம் முற்றிலும் மாறுபடுகின்றது. புதிய உறவுகள், புதிய இருப்பிடம், உணவு முறைகள், பழக்க வழக்கங்கள் என்று திருமணத்திற்கு பின்னர் பல மாற்றங்களைப் பெண்கள் எதிர்கொள்கின்றனர். சில பெண்கள் திருமணத்திற்குப் பின்னர் தங்கள் எதிர்கால வாழ்க்கையின் நலன் கருதி தன் பள்ளி மற்றும் கல்லூரியில் தன்னுடன் பயின்ற ஆண் நண்பர்களைப் புறக்கணித்துவிடுகின்றனர். ஆண் நண்பர்களுடன் பழகுவதால் தன் வாழ்க்கைக்கு ஏதேனும் இடையூறு நேருமோ என்ற அச்ச உணர்வே இதற்கு காரணமாகும். இதை உணர்ந்த சில ஆடவர்களும் தன் தோழிகளிடம் பேசுவதைக் குறைத்துக் கொள்கின்றனர். இந்த நிலையைக் கவிஞர்,

“சினேகிதிகளின் கணவர்களுடனான

சினேகங்களில்

எப்போதும் உருவாகிவிடுகிறது

ஒரு சதுரங்கக் கட்டம்

ஒரு கலைக்கமுடியாத பாவனையின்

மர்ம நிழல்;

ஒரு சர்க்கஸ் கோமாளியின்

அபாயகரமான சாகசங்கள்

ஒரு அபத்த வெளியில்

விரிக்கப்பட்ட வலை”

என்னும் வரிகளில் திருமணத்திற்குப் பின்னர் சினேகிதிகளின் கணவர்களுடன் பழகும்போது இயல்பாக பழகமுடியாமல் நடிக்க வேண்டிய நிலையைக் கவிஞர் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் (Manushya Puthiran, 2021). சிலசமயங்களில் அந்த நடிப்பு சர்க்கஸ்கோமாளி செய்யும் சாகசங்கள் போல அமைவதாக கவிஞர் எடுத்துரைக்கின்றார். பெண்கள் தன் கணவர்களின் முன் ஆண் நண்பர்களுடன் உரையாடுவதை,

“உரையாடல்களின்

அபாயகரமான திருப்பங்களை

பதற்றத்துடன் லாவகமாக கடந்து செல்கிறாள்

எதைப் பற்றிய பேச்சிலும்

கணவரைப் பற்றிய

ஒரு பிண்குறிப்பை இணைத்துவிடுகிறாள்

ஒவ்வொரு சந்திப்பின் முடிவிலும்

மிகவும் ஆயாசமடைந்து

கணவர்கள் மட்டுமே நண்பர்களாக இருப்பது

நல்லது என்று யோசிக்கத் தொடங்குகிறாள்”

என்று பெண்கள் கணவனுடன் இருக்கும் போது வார்த்தைகளை நிதானமாகக் கையாள்வதைக் கவிஞர் சுட்டுகிறார் (Manushya Puthiran, 2021). ஓவ்வொரு பேச்சின் இடையிடையே தன் கணவனைப் பற்றிய செய்தியைக் குறிப்பிடுகிறாள். மேலும் இதுபோன்ற சிக்கலான சூழ்நிலையைத் நிலையைத் தவிர்க்க தன் கணவனே நண்பனாக இருப்பது நல்லது என்று யோசிப்பதாகக் கவிஞர் பெண்களின் நிலையை எடுத்தியம்புகின்றார்.

அன்பு

சங்க காலத்தில் மக்களின் வாழ்க்கையை அகம், புறம் என இரண்டாகப் பகுத்தனர். பெற்றோர்களும், உறவினர்களும் ஆண், பெண் காதலை ஏற்றுக் கொள்ளாத போதும், ஒத்த அன்புடைய தலைவனும், தலைவியும் திருமணம் முடித்துக்கொண்டு தங்கள் இல்லற வாழ்க்கையை செம்மையாக வாழ்ந்தனர். பண்டைய காலம் தொடங்கி தற்காலம் வரை ஆண், பெண் இருவரிடமும் தனக்குப் பிடித்த வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்கின்றனர். இருப்பினும் நம் நாட்டுப் பெண்கள் கலாச்சாரம், பண்பாடு, பழக்க வழக்கங்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து வாழ்பவர்கள். அச்சம், மடம், நாணம் என்னும் நற்குணங்களுடனும், கட்டுப்பாடுகளுடனும் வளர்க்கப்படுபவர்கள். ஆகையால் ஆடவர்கள் தங்களை விரும்புவதை முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள மறுப்பர். பின்னர் தனக்குப் பொருத்தமான வாழ்க்கைத் துணையைத் தேர்ந்தெடுப்பர். சில பெண்களோ தன்னை விரும்பும் ஆடவனைப் பிடிக்கவில்லையென்றால் அந்த காதலை நிராகரித்துவிடுவர். இந்த நிலையைக் கவிஞர் ‘சம்மதம் என்று சொல்’ என்னும் கவிதையில்,

“இந்த கோடையில் குளங்கள் வற்றி

மீன்கள் இறப்பதற்குள்

தவித்த பறவைகள் இடம் பெயர்ந்து

செல்வதற்குள்

சாலைகளெங்கும் இடையறாது

உதிரும் மலர்கள்

உதிர்ந்து முடிப்பதற்குள்”

என்ற வரிகளில் தன் காதலை வெளிப்படுத்துகின்றார். ‘கோடையில் குளங்கள் எல்லாம் வற்றி மீன்கள் இறப்பதற்குள்’ என்று ஒரு பெண்ணின் சம்மதத்தை பெறுவதற்காக இந்த வரிகளைக் கவிஞர் கையாண்டுள்ளார். மேலும் தவித்த பறவைகள் வேறு ஊர்களுக்கு இடம் பெயர்ந்து செல்வதற்குள், சாலைகளில் பூக்கள் உதிர்ந்து முடிப்பதற்குள் என்னும் வரிகளில் காலம் தாழ்த்தாதே என்று அந்தப் பெண்ணிற்கு வேண்டுகோள் வைக்கின்றார் (Manushya Puthiran, 2021).

இதே நிலையைக் கவிஞர் மீராவோ,

“என் வேட்கையே!

நீ வந்த போது என் வாழ்வுக்கு முன்னுரை

எழுத வந்திருக்கிறாய் என்று கருதினேன்

நீயோ முடிவுரை எழுத வந்திருக்கிறாய்”

என்னும் வரிகளில் ஒரு பெண்ணின் சம்மதத்தை முன்னுரை எழுத வந்திருப்பதாகவும், அவளின் நிராகரிப்பை முடிவுரை எழுத வந்திருப்பதாகவும் கவிஞர் சுட்டுகிறார் (Meera, 2004).

தாழ்வு மனப்பான்மை

பெண்களின் சிலர் தன்னைப் பற்றி குறைவாகவே மதிப்பிடுகின்றனர். தன்னிடம் அதிக திறமையிருந்தாலும் தன்னுடைய நிறத்தைப் பற்றியும், அழகைப் பற்றியும் பெரிதும் சிந்திக்கின்றனர். சிறு வயதிலிருந்தே தாழ்வு மனப்பான்மையுடன் வளரும் பெண்களை தேற்றுவது சற்று கடினமாகும். இது போன்ற பெண்களுக்கு தன்னைப்பற்றிய புரிதல் மிகக் குறைவு என்பதே உண்மையாகும். தன்னை அழகற்றவளாக நினைக்கும் பெண்கள் தன் திறமையைப் பற்றி புரிந்துகொள்ளாமல் முடங்கிப் போய்விடுகின்றார்.

‘மொக்கை ஃபிகர்களின் சரித்திரம்’ என்னும் கவிதையில் கவிஞர் தன் திறமையை வெளிக்கொணர்ந்த சாதனைப் பெண்களைப் பட்டியலிடுகிறார்.

“மொக்கை ஃபிகர் என்றழைக்கப்பட்ட
நிறைய பெண்களை எனக்குத் தெரியும்
ஒருத்தி இஸ்ரோவில்
இளநிலை விஞ்ஞானியாக இருக்கிறாள்
ஒருத்தி ஆசிய அளவிலான மாரத்தானில்
நூறு மீட்டரில் தங்கம் வென்றாள்”

என்னும் வரிகளில் சாதனைப் படைத்த பெண்களைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றார் (Manushya Puthiran, 2017). மேலும் சில பெண்கள் கம்பராமாயண சொற்பொழிவாளராகவும், மற்றொரு பெண் கணிதங்களின் புதிர்களை அவிழ்ப்பதில் நிபுணியாகவும், வழக்கறிஞராகவும் இருப்பதைக் கவிஞர் குறிப்பிடுகிறார்.

பணிக்குச் செல்லும் பெண்கள்

இன்றைய பொருளாதார சூழலைச் சமாளிக்க ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்களும் வேலைக்குச் செல்ல வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். சிறிய கடைகளில் தொடங்கி பெரிய நிறுவனங்கள் வரை பெண்கள் பல இன்னல்களைக் கடந்து பணிபுரிகின்றனர். சில பெண்கள் தனக்குப் பொருத்தமான வேலையை தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். சில பெண்கள் குடும்ப சூழல் காரணமாக தனக்கு கிடைத்த வேலையைச் செய்கின்றனர்.

“விடுப்பு விண்ணப்பம்” என்னும் கவிதையில் ஒரு பெண் தன் சொந்த வேலையைக் கவனிக்க விடுப்பு எடுக்கும் நிலையைக் கவிஞர்,

“விடுப்பு வேண்டும்”
என்றாள் மேலாளனிடம்இ
‘சொந்த வேலைகள்
கொஞ்சம் இருக்கின்றன’
என்றாள் தயக்கத்துடன்
‘எத்தனை நாள் விடுப்பு வேண்டும்
இங்கும்
வேலைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன’

என்றான் மேலாள்”

என்னும் வரிகளில் அலுவலகப் பணியுடன் தன் குடும்ப பணியையும் கவனிக்கும் ஒரு பெண்ணின் நிலையை எடுத்துரைக்கின்றார் (Manushya Puthiran, 2021). ஆண்களைவிட பணிக்குச் செல்லும் செல்லும் பெண்களுக்கே பணிச்சுமை அதிகம் உள்ளது. பெண்கள் ஆண்களைவிட உடலளவில் பலவீனமானவர்கள். எனினும் தங்களின் மன உறுதியால் குடும்பப் பணியுடன் அலுவலகப் பணியையும் மேற்கொள்கின்றனர். குடும்ப வறுமை காரணமாக பணிக்குச் செல்லும் பெண்கள் தனக்கு அநீதி ஏற்பட்டாலும் அதை எதிர்த்து கேள்வி கேட்க முடியாமல் அடிபணிகின்றனர். இந்த நிலை நீடிக்கூடாது என்று கவிஞர் பொன்மணி வைரமுத்து அவர்களோ,

“பொருளாதாரத்தைப்

பூர்த்தி செய்யத்தான் நீ

அலுவலகக் கிளியானாய்

பணிகளின் சுமையா?

பங்கிட்டுக்கொடு

நிர்வாகம் நீதி மேற்கோள்”

என்ற வரிகளில் இதே போன்ற நிலை நீடித்தால் பணிச்சுமையைப் பங்கிட்டுக்கொடு என்று துணிவாக எடுத்துரைக்கின்றார் (Thangam Murthi, 2005). பொருளாதாரத் தேவைக்காக சில பெண்பிள்ளைகள் பள்ளிக்குச் செல்லும் பணிக்குச் செல்கின்றனர். இந்த நிலையை மற்றொரு கவிஞரான தங்கம் மூர்த்தி அவர்களோ தன் கவிதையில்,

“பள்ளிச் சீருடை நிறத்திலேயே ஒரு பணிச்சீருடை பத்தகப்பை தாங்கும் தோளில் ஒரு பண்பை மேயும் கண்களைத் தவிர்த்தபடி வேலைக் கவனம் வகுப்பறையில் அமர வைக்கத் தவறி நெருப்பறையில் நிற்க வைத்த வறுமை ஒரு நாள் விடுமுறை எடுத்தாலும் திணறிப் போகும் குடும்ப வாகனம்” என்று பெட்ரோல் பங்கில் பணிபுரியும் பெண்ணின் நிலையைப் பற்றி குறிப்பிடுகின்றார் (Meera, 2004).

ஒரு கவிதையில் கவிஞர் கால நேரம் பார்க்காமல் செவிலியராகப் பணிபுரியும் பெண்ணைப் பற்றி கவிஞர்,

“ஈ.சி. ஜி அலைவரிசைகளை

உற்றுக் கவனித்துக்கொண்டிருந்த

செவிலியின் முகத்தையே

உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தேன்

அதிகாலையின்

தூக்கமற்ற கண்களின் பூரண வசிகரத்தோடு இருந்தாள்

அவள் முகத்தில்

தூக்கத்தைத் தவிர

எந்த உணர்ச்சியும் இல்லை”

என்னும் வரிகளில் குறிப்பிடுகின்றார் (Manushya Puthiran, 2016). செவிலியராக பணிபுரியும் பெண்களுக்கு சகிப்புத்தன்மை உண்டு. தான் வாங்கும் ஊதியத்திற்கு பணிபுரிவதோடு மட்டுமல்லாமல், சேவை மனப்பான்மையோடு பணிபுரிவர். இவர்களுடைய அன்பான கவனிப்பிலேயே நோயாளிகளுக்கு நோய்கள் குணமாகிவிடும். இத்தகைய அற்பணிப்போடு பணிபுரியும் செவிலியர்கள் இரவு, பகல் பாராமல் ஓய்வின்றி உழைப்பதைக் கவிஞர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

“ரோஜாக்களின் இருப்பு” என்னும் கவிதையில் பூ விற்கும் பெண்ணைப் பற்றி கவிஞர்,
 “பூ விற்பவள்
 அவற்றின் மேல்
 தண்ணீரைத்
 தெளித்துக்கொண்டே
 இருக்கிறாள்
 கடைசி வாடிக்கையாளர்கள் வரை
 எப்படியாவது ரோஜாக்களை
 தூங்கவிடாமல் செய்யவேண்டும்
 என பூக்காரி படாதபாடு படுகிறாள்”

என்று பூக்களை விற்கும்பெண் அந்தப்பூக்கள் வாடிவிடாமல் இருப்பதற்கு தண்ணீரைத் தெளித்துக் கொண்டே இருக்கும் நிலையைக் குறிப்பிடுகின்றார் (Manushya Puthiran, 2014). மேலும் கடைசி வாடிக்கையாளர் வந்து வாங்கும்வரை பூக்கள் வாடிவிடாமலிருக்க அந்தப் பெண் பும்பாட்டினை கவிஞர் எடுத்துரைக்கின்றார்.

முடிவுரை

தற்காலத்தில் பெண்களின் வாழ்க்கைப் பயணத்தில் நிகழ்ந்த மாற்றத்தைக் கவிஞர் மனுஷ்ய புத்திரன் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார். சங்க காலத்திலிருந்து தற்காலம் வரை திருமணத்திற்குப் பின்னர் சில பெண்கள் மற்ற ஆடவர்களிடம் பழகுவதை தவிர்த்துவிடுகின்றனர் என்பதை உணர்த்தியுள்ளார். பொருளாதார நெருக்கடியைச் சமாளிக்க வீட்டையும் கவனித்துக் கொண்டு அலுவலகப்பணியை மேற்கொள்ளும் பெண்கள்படும் துயரினை கவிஞர் எடுத்தியம்பியுள்ளார்.

References

- Manushya Puthiran (2014) Anniya Nilathin Pen, Uyirmai Veliyedu, Chennai, India
 Manushya Puthiran (2016) Irulil Nagarum Yaanai, Uyirmai Veliyedu, Chennai, India
 Manushya Puthiran (2017) Nooru Pournamigalin Velichcham, Uyirmai Veliyedu, Chennai, India
 Manushya Puthiran (2021) Atheethathin Rusi, Uyirmai Veliyedu, Chennai, India
 Meera, E. (2004) Kanavugal Karpanaigal Kaakithangal, Agaram, Thanjavur, India.
 Thangam Murthi, (2005) Enn Pandikai Naatkuripilirunthu, Agaram, Thanjavur, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License